

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt V. Continentiæ paupertatis, obedientiæq[ue] virtutes, si per votum
Domino consecrentur, mirificè Christianam, augere libertatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](#)

CAPVT V.

Continentiae, paupertatis, obedientiaeq; virtutes, si per votum Domino consecrentur, mirificè Christia-nam augere libertatem.

HÆc ipsa autem tria quanquam per se præclara sunt, maximeque promoueant Christianam libertatem: tamē cùm voto Domino consecrantur atq. dedicantur, laudabiliora redduntur, & Christiani hominis libertatem veram multo maiorem efficiunt, tribus potissimum de causis. Prima est, quod iam ad pietatem & Dei cultum pertinere incipiūt: quæ virtus est multo nobilior. Secunda, quod is qui hæc vovet, plenius se perfectiusque Deo subiicit & adiungit, quām ille qui eadem sine voto facit. Ita enim se totum Domino consecrat in hoc genere actionis; vt iam non sit integrum aliud agere. Quamobrem nō actum unum, sed ipsam quoque illi potestatem offert. velut si quis non ex arbore fructum decerpetet, quem Domino offerret suo, verum etiam ipsam quoque arbore in illius transferret potestatem. Tertia; quia per votum voluntas confirmatur & robatur in sancto proposito: firmius enim fixiusque bonum retinemus, quod nos si negraui peticulo amittere non posse videamus. Magis etiam vehementiusque opprimitur flamma concupiscentiarum, cui spes nulla telinquitur desiderata volupitate perfruendi. Ideoque de virginibus vestalibus, quæ nubere vel senes poterant, seque aliquando nupias sperabant, dicit Prudentius contra Symmachum libro secundo:

*

Non totum spes salua interficit ignem;
Nam resides quandoque faces adulere licebit,
Festaque decrepitis obtendere flammea canis.
Tempore prescripto membra intemerata requirens,
Tandem virgineam fastidit Vest a senectam;

12

Quo

Quo autem est voluntas in sancto propositio constanter atque stabilior, eo melius gratiusque est quod ex ea boni proficiuntur: sicut è diuerso, quo voluntas est in malo obfirmator, eo ipso redditur peius, quod agitur ex ea.

CAPUT. VI.

Quām laudabile sit continentiae votum ostendit.

Cap. 8.

SANE quod ad sanctum continentiae propositum attinet, magnopere hoc ponderauit Augustinus, quod virginitas Domino vovetur atque dedicatur. Ait enim in libro De sancta virginitate: Nulla carnis secunditas sancte virginitati etiam carnis comparari potest. Neque enim & ipsa, quia virginitas est, sed quia Deo dicata est, honoratur: ac per hoc spiritualis est etiam virginitas corporis, quam vovet ac seruat continentia pietatis. Sicut enim nemo impudicetur corpore, nisi spiritu prius concepta nequitia: nemo pudicitiam seruat in corpore, nisi spiritu prius insita castitate. Porro autem si pudicitia coniugalis, quamvis custodiatur in carne, animo tamen, non carni tribuitur, quo praesideatque rectore, nulli, praeter proprium coniugem, caro ipsa miscetur: quanto magis quantoque honoratius in animi bonis illa continencia numeranda est, qua integritas carnis ipsi creationi animae & carnis, vovetur, consecratur, seruat. Sic Augustinus. Hæc est igitur illorum eunuchorum præclara virtus, de quibus in Euangelio scriptum est, quod seipsostrrauerunt propter regnum cœlorum: quod non ob aliquid dicitur, quām quia sibi metuens, vovendo, coniugij ineundi ademere potestatem. De his eunuchis & Isaías scriptus, præmia que magnificijs præparata, verbis est pluribus prosecutus. Non dicat eunuchus (inquit) Ecce ego lignum aridu. Quia

Math. 19.

Ia. 56.